II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2019/624

2019 m. vasario 8 d.

dėl konkrečių taisyklių, taikomų vykdant oficialią mėsos gamybos ir gyvų dvigeldžių moliuskų auginimo bei natūralaus valymosi vietų kontrolę pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/625

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) ([1]), ypač į jo 18 straipsnio 7 dalį,

kadangi:

(1) Reglamente (ES) 2017/625 nustatytos taisyklės dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kurią vykdo valstybių narių kompetentingos institucijos, kad patikrintų, ar tokie aspektai kaip maisto sauga atitinka Sąjungos teisės aktus visais gamybos, perdirbimo ir platinimo proceso etapais. Reglamente visų pirma nustatyta, kad turi būti atliekama žmonėms vartoti skirtų gyvūninių produktų oficiali kontrolė siekiant patikrinti, ar laikomasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 852/2004 ([2]), Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 853/2004 ([3]), Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1069/2009 ([4]) ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1099/2009 nustatytų reikalavimų ([5]);

(2) Reglamentu (ES) 2017/625 nuo 2019 m. gruodžio 14 d. panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004 ([6]). šiuo metu Reglamente (EB) Nr. 854/2004 nustatytos konkrečios žmonėms

([1]) OL L 95, 2017 4 7, p. 1.
([2]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).
([3]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).
([4]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009 kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).
([5]) 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos (OL L 303, 2009 11 18, p. 1).
([6]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).

vartoti skirtų gyvūninių produktų oficialios kontrolės, vykdomos siekiant patikrinti, ar laikomasi reglamentų (EB) Nr. 852/2004, (EB) Nr. 853/2004 ir (EB) Nr. 1069/2009 reikalavimų, organizavimo taisyklės. Jame taip pat numatyta galimybė nustatyti tam tikras nuo tų reikalavimų leidžiančias nukrypti nuostatas;

(3) šiame reglamente nustatytomis taisyklėmis turėtų būti užtikrinta, kad būtų toliau laikomasi šiuo metu Reglamente (EB) Nr. 854/2004 nustatytų reikalavimų, atsižvelgiant į patirtį, įgytą nuo to akto priėmimo dienos, taip pat į naujus mokslinius įrodymus ir nacionalines taisykles, apie kurias pranešta, siekiant užtikrinti, kad bet kuriame maisto gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etape būtų toliau naudojami tradiciniai metodai;

(4) Reglamente (ES) 2017/625 nustatyta, kad turi būti priimami deleguotieji aktai, kuriais nustatomi nuo tam tikrų to reglamento reikalavimų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymo kriterijai ir sąlygos, kad tikrinimus prieš skerdimą ir po skerdimo būtų galima atlikti valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe, o ne jam pačiam arba jam prižiūrint. Šiais deleguotaisiais aktais taip pat turėtų būti nustatomi kriterijai ir sąlygos, kurių laikydamiesi oficialią kontrolę galėtų atlikti kiti kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai mėsos išpjaustymo įmonėse;

(5) tikrinimas prieš skerdimą yra labai svarbus siekiant apsaugoti žmonių sveikatą ir gyvūnų sveikatą bei gerovę, todėl už jį ir toliau yra atsakingas valstybinis veterinarijos gydytojas. Tačiau tam tikras įprastas tikrinimų prieš skerdimą užduotis skerdykloje gali atlikti oficialiai paskirtas padėjėjas, netrukdant siekti Reglamento (ES) 2017/625 tikslų, jei laikomasi tam tikrų kriterijų ir sąlygų;

(6) visų pirma, jeigu tikrinimą prieš skerdimą valstybinis veterinarijos gydytojas atliko gyvūnų kilmės ūkyje, į skerdyklą atvežto gyvūno tikrinimą prieš skerdimą turėtų būti galima atlikti lanksčiau ir jis gali būti atliekamas valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe. Tačiau jeigu gyvūno kilmės ūkyje nebuvo atliktas tikrinimas prieš skerdimą, užduotis pavesti turėtų būti leidžiama tik tuo atveju, jei tikrinimus prižiūri valstybinis veterinarijos gydytojas ir jei laikomasi tam tikrų kriterijų ir sąlygų (išskyrus naminius paukščius ir kiškiažvėrius);

(7) priverstinio skerdimo atveju tikrinimas prieš skerdimą negali būti atliekamas skerdykloje. Tam, kad gyvūnus vežant į skerdyklą jiems nebūtų sukeliama nebūtinų kančių, taip pat siekiant apriboti ekonominius veiklos vykdytojų nuostolius ir mažinti maisto švaistymą, reikėtų nustatyti kriterijus ir sąlygas, kurių laikantis priverstinio skerdimo atveju tikrinimą prieš skerdimą būtų galima atlikti ne skerdykloje. Gyvūnai, kurie turi būti priverstinai skerdžiami, vis dar gali būti tinkami vartoti žmonėms, jei yra atlikta mėsos patikra ir gauti palankūs rezultatai. Kai gyvūnus leidžiama priverstinai skersti ne skerdykloje, atliekant šias patikras turėtų būti suteikiamos didžiausios tinkamumo maistui garantijos;

(8) gali būti, kad žmonių sveikatos ir gyvūnų sveikatos bei gerovės reikalavimus galima veiksmingiau įvertinti tikrinimą prieš skerdimą atliekant ne skerdykloje, o gyvūnų kilmės ūkyje. Todėl, laikantis tam tikrų kriterijų, turėtų būti leidžiama nukrypti nuo tikrinimų prieš skerdimą skerdykloje reikalavimo skerdžiant visų rūšių gyvūnus;

(9) tikrinimai po skerdimo ir audito veikla yra labai svarbūs siekiant apsaugoti žmonių sveikatą ir gyvūnų sveikatą bei gerovę, todėl jie turėtų likti valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybė, tačiau, jei laikomasi tam tikrų kriterijų ir sąlygų ir jei yra pakankamų garantijų, kad šie tikslai bus pasiekti, tam tikras užduotis gali atlikti oficialiai paskirtas padėjėjas. Šie kriterijai ir sąlygos visų pirma turėtų leisti tęsti dabartinę praktiką, kai mažo pajėgumo skerdyklose ir mažo pajėgumo medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėse skerdžiama su pertraukomis;

(10) reikia apibrėžti kriterijus ir sąlygas, kurių reikia laikytis norint nukrypti nuo pagrindinių reikalavimų dėl tikrinimo prieš skerdimą ir po skerdimo skerdyklose ir medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėse. Gamybos riba yra nediskriminacinis kriterijus, skirtas mažiausioms įmonėms pagal Reglamento (ES) 2017/625 16 straipsnio 3 dalies a punktą. Šių įmonių struktūra valstybėse narėse skiriasi, todėl ši riba turėtų būti grindžiama paskerstų arba tvarkomų gyvūnų skaičiumi arba įrodymu, kad ji sudaro ribotą ir fiksuotą rinkai pateiktos mėsos procentinę dalį. Reglamente (EB) Nr. 1099/2009 yra apibrėžti gyvulių vienetai ir nustatytas perskaičiavimo santykis, kad būtų galima išreikšti tam tikrų rūšių gyvūnų skaičių tokiuose gyvulių vienetuose. Šios nuostatos turėtų būti taikomos siekiant nustatyti ribas ir suderinti nuo tam tikrų reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas atsižvelgiant į skerdyklos dydį;

(11) tam tikras užduotis mėsos išpjaustymo įmonėse gali atlikti kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai, netrukdant siekti žmonių sveikatos ir gyvūnų sveikatos bei gerovės apsaugos tikslų, jei laikomasi tam tikrų kriterijų ir sąlygų;

(12) oficiali dvigeldžių moliuskų auginimo kontrolė yra būtina siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės aktuose nustatytų kriterijų ir tikslų. Pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo VII skirsnio II skyriaus A dalį gyvi dvigeldžiai moliuskai turi būti surinkti kompetentingų institucijų klasifikuojamose auginimo teritorijose, kuriose jos leidžia rinkti dvigeldžius moliuskus. Reglamente (ES) 2017/625 nustatyta, kad turi būti priimami deleguotieji aktai, kuriais nustatomi kriterijai ir sąlygos, kurių laikantis šukuočių (*Pectinidae*), jūrų pilvakojų ir holoturijų (*Holothuroidea*) auginimo ir natūralaus valymosi vietų klasifikuoti nereikia.

(13) taip pat turėtų būti nustatyta vieta, kurioje turi būti vykdoma šukuočių (*Pectinidae*) ir maitinamosios terpės nefiltruojančių jūrų pilvakojų ir holoturijų (*Holothuroidea*) auginimo oficiali kontrolė;

(14) Reglamente (ES) 2017/625 taip pat numatyta galimybė nustatyti konkrečias nukrypti leidžiančias nuostatas, susijusias su šiaurinių elnių (*Rangifer tarandus tarandus*) ir jerubių (*Lagopus lagopus* ir *Lagopus mutus*) oficialia kontrole, kad būtų sudarytos sąlygos toliau laikytis ilgalaikių vietos ir tradicinių papročių bei praktikos;

(15) pagal Reglamento (EB) Nr. 854/2004 17 straipsnio 3 dalį valstybėms narėms numatyta galimybė patvirtinti nacionalines priemones, kad būtų galima toliau taikyti tradicinius metodus arba patenkinti maisto tvarkymo subjektų, kurių našumas mažas arba kurie yra regionuose, kuriuose kyla tam tikrų geografinių suvaržymų, poreikius. Tuo remdamosi, Švedija ir Suomija pranešė Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie nacionalines priemones, apimančias nuo tam tikrų šiaurės elnių ir jerubių mėsos oficialios kontrolės reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas. Kadangi Reglamentu (ES) 2017/625 nebeleidžiama pritaikyti nuostatų priimant nacionalines priemones, šiame reglamente turėtų būti nustatytos nuo tam tikrų šiaurės elnių ir jerubių oficialios kontrolės reikalavimų nukrypti leidžiančios nuostatos, kad būtų sudarytos sąlygos toliau laikytis ilgalaikių vietos ir tradicinių papročių bei praktikos, netrukdančių siekti Reglamento (ES) 2017/625 tikslų;

(16) Reglamente (ES) 2017/625 nustatyti konkretūs būtiniausi reikalavimai kompetentingų institucijų paskirtiems darbuotojams, valstybiniams veterinarijos gydytojams ir oficialiai paskirtiems padėjėjams, vykdantiems oficialią kontrolę ir tam tikrą kitą oficialią veiklą. Jame taip pat nustatyti būtiniausi mokymo reikalavimai skerdyklų darbuotojams, kurie padeda vykdyti užduotis, susijusias su oficialia kontrole ir tam tikra kita oficialios kontrolės veikla;

(17) turėtų būti nustatyti konkretūs būtiniausi reikalavimai valstybiniams veterinarijos gydytojams, oficialiai paskirtiems padėjėjams ir kitiems kompetentingų institucijų paskirtiems darbuotojams, kad jie savo užduotis vykdytų veiksmingai ir tinkamai, ir taip būtų užtikrinta aukšto lygio vartotojų ir gyvūnų sveikatos bei gerovės apsauga. Turėtų būti nustatyti konkretūs būtiniausi mokymo reikalavimai. Reikėtų numatyti pakankamai lankstumo, kad reikalavimai vykdytinoms užduotims būtų pritaikyti atsižvelgiant į darbo patirtį;

(18) siekiant išlaikyti aukštą ir tinkamą veiklos lygį, turėtų būti nustatyti tinkami būtiniausi mokymo reikalavimai skerdyklų darbuotojams, kurie padeda atlikti užduotis, susijusias su reglamente nustatyta oficialia kontrole ir tam tikra kita oficialios kontrolės veikla;

(19) Reglamentu (ES) 2017/625 nuo 2019 m. gruodžio 14 d. panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 854/2004, todėl šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas nuo tos datos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos konkrečios Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos oficialios gyvūninių produktų kontrolės taisyklės.

Šios konkrečios taisyklės apima:

a) kriterijus ir sąlygas, kurių laikomasi nustatant:

   i) kokiais atvejais tikrinimas prieš skerdimą tam tikrose skerdyklose gali būti atliekamas prižiūrint valstybiniam veterinarijos gydytojui arba jo atsakomybe;

   ii) kokiais atvejais priverstinio skerdimo atveju tikrinimas prieš skerdimą gali būti atliekamas ne skerdykloje;

   iii) kokiais atvejais tikrinimas prieš skerdimą gali būti atliekamas kilmės ūkyje;

iv) garantijas, kurios turi būti taikomos atliekant tikrinimus po skerdimo ir auditą valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose;

v) nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 6 dalies nukrypti leidžiančias nuostatas dėl šukuočių (*Pectinidae*), jūrų pilvakojų ir holoturijų (*Holothuroidea*) auginimo ir natūralaus valymosi vietų klasifikavimo;

vi) kokiais atvejais oficialią kontrolę mėsos išpjaustymo įmonėse gali atlikti kompetentingų institucijų tuo tikslu paskirti ir tinkamai parengti darbuotojai;

b) konkrečių nukrypti leidžiančių nuostatų dėl *Rangifer tarandus tarandus*, *Lagopus lagopus* ir *Lagopus mutus* nustatymą, kad būtų sudarytos sąlygos toliau laikytis ilgalaikių vietos ir tradicinių papročių bei praktikos;

c) konkrečių būtiniausių reikalavimų, įskaitant valstybinio veterinarijos gydytojo, oficialiai paskirtų padėjėjų ir kompetentingų institucijų paskirtų darbuotojų mokymo reikalavimus, nustatymą siekiant užtikrinti tinkamą Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnyje nurodytų užduočių vykdymą;

d) tinkamų būtiniausių mokymo reikalavimų skerdyklų darbuotojams, kurie padeda atlikti Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 3 dalyje nurodytas užduotis, nustatymą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) skerdykla – skerdykla, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.16 punkte;

2) kilmės ūkis – ūkis, kuriame gyvūnai pastaruoju metu buvo auginami. Pusiau prijaukintų elninių, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001 ([7]) I priedo 2 dalies q punkte, atveju į sąvoką įtraukiamos susibūrimo vietos, kuriose atrenkami skerstini gyvūnai;

3) auginimo teritorija – auginimo teritorija, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 2.5 punkte;

4) natūralaus valymosi teritorija – natūralaus valymosi teritorija, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 2.6 punkte (natūralaus apsivalymo teritorija);

5) kompetentingos institucijos paskirtas darbuotojas – bet kuris darbuotojas (išskyrus oficialiai paskirtą padėjėją ir valstybinį veterinarijos gydytoją), kuris yra kvalifikuotas pagal šį reglamentą vykdyti veiklą mėsos išpjaustymo įmonėse ir kuriam kompetentinga institucija paveda atlikti konkrečius veiksmus;

6) rizikos analizė – rizikos analizė, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 ([8]) 3 straipsnio 10 dalyje;

7) mėsos išpjaustymo įmonė – mėsos išpjaustymo įmonė, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.17 punkte;

8) paukščiai – paukščiai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.3 punkte;

9) kiškiažvėriai – kiškiažvėriai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.4 punkte (kiškiniai);

10) maisto tvarkymo subjektas – maisto tvarkymo subjektas, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 3 dalyje (maisto verslo operatorius);

11) naminiai kanopiniai – naminiai kanopiniai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.2 punkte;

12) mėsa – mėsa, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.1 punkte;

13) ūkiuose auginami medžiojamieji gyvūnai – ūkiuose auginami medžiojamieji gyvūnai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.6 punkte;

14) galutinis vartotojas – galutinis vartotojas, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 18 dalyje;

15) mažmeninė prekyba – mažmeninė prekyba, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 7 dalyje;

([7]) 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1).

([8]) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

16) įmonė – įmonė, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 852/2004 2 straipsnio 1 dalies c punkte;

17) mažo pajėgumo skerdykla – skerdykla, kurią kompetentinga institucija paskyrė remdamasi rizikos analize ir kurioje skerdžiama tik darbo dienos dalį arba visą darbo dieną, bet ne kiekvieną savaitės darbo dieną;

18) mažo pajėgumo medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonė – medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonė, kurią kompetentinga institucija paskyrė remdamasi rizikos analize ir kurioje medžiojamieji gyvūnai tvarkomi tik darbo dienos dalį arba visą darbo dieną, bet ne kiekvieną savaitės darbo dieną;

19) gyvulių vienetas – gyvulių vienetas, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 1099/2009 17 straipsnio 6 dalyje;

20) smulkieji laukiniai medžiojamieji gyvūnai – smulkieji laukiniai medžiojamieji gyvūnai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.7 punkte;

21) medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonė – medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonė, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.18 punkte;

22) siuntimo centras – siuntimo centras, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 2.7 punkte;

23) dvigeldžiai moliuskai – dvigeldžiai moliuskai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 2.1 punkte;

24) perdirbimas – perdirbimas, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 852/2004 2 straipsnio 1 dalies m punkte;

25) vidaus organai – vidaus organai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.12 punkte;

26) pirminė gamyba – pirminė gamyba, apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 17 dalyje;

27) pieno gamybos ūkis – pieno gamybos ūkis, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 4.2 punkte.

3 straipsnis

Kriterijai ir sąlygos, kurių laikomasi nustatant, kada tikrinimus prieš skerdimą tam tikrose skerdyklose gali atlikti oficialiai paskirtas padėjėjas

1. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies a punkto, tam tikrų rūšių gyvūnų (išskyrus naminius paukščius ir kiškiažvėrius) tikrinimus prieš skerdimą gali atlikti oficialiai paskirtas padėjėjas, prižiūrint valstybiniam veterinarijos gydytojui, jei skerdykloje taikomos procedūros atitinka šiuos kriterijus ir sąlygas:

a) tikrinimų prieš skerdimą užduotys yra tik praktinio pobūdžio ir susijusios tik su vienu ar daugiau iš šių dalykų:

   i) patikrinimu, ar maisto tvarkymo subjektas laikosi maisto grandinės informacijos ir gyvūno tapatybės patikros reikalavimų;

   ii) išankstine gyvūnų, kurie turi galimų anomalijų, susijusių su žmonių sveikatos ir gyvūnų sveikatos bei gerovės reikalavimais, atranka;

b) pastebėjęs arba įtaręs galimų anomalijų, tikrinimą atliekantis oficialiai paskirtas padėjėjas nedelsdamas informuoja valstybinį veterinarijos gydytoją, o jis tada tikrinimą prieš skerdimą atlieka pats, ir

c) valstybinis veterinarijos gydytojas reguliariai tikrina, ar oficialiai paskirtas padėjėjas tinkamai vykdo savo užduotis.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies a punkto, visų rūšių gyvūnų tikrinimus prieš skerdimą skerdykloje gali atlikti oficialiai paskirtas padėjėjas valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe, jei laikomasi šių kriterijų ir sąlygų:

a) valstybinis veterinarijos gydytojas jau atliko tikrinimą prieš skerdimą kilmės ūkyje pagal 5 straipsnį;

b) pastebėjęs arba įtaręs galimų anomalijų, tikrinimą atliekantis oficialiai paskirtas padėjėjas nedelsdamas informuoja valstybinį veterinarijos gydytoją, o jis tada tikrinimą prieš skerdimą atlieka pats;

   ir

c) valstybinis veterinarijos gydytojas reguliariai tikrina, ar oficialiai paskirtas padėjėjas tinkamai vykdo savo užduotis.

3. 1 ir 2 dalyse nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos netaikomos:

a) kai gyvūnai buvo priverstinai paskersti, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo I skirsnio VI skyriuje;

b) kai įtariama, kad gyvūnai serga liga arba turi sveikatos sutrikimų, kurie gali kelti pavojų žmonių sveikatai;

c) kai galvijai kilę iš bandų, kurios nėra oficialiai pripažintos neužkrėstomis tuberkulioze arba oficialiai neužkrėsta pripažintos bandos statusas buvo laikinai panaikintas;

d) kai galvijai kilę iš bandų, o avys ir ožkos – iš ūkių, kurie nėra oficialiai pripažinti neužkrėstais brucelioze arba oficialiai neužkrėsta (-u) pripažintos (-o) bandos ar ūkio statusas buvo laikinai panaikintas;

e) kilus gyvūnų ligų protrūkiui tarp gyvūnų, atvežtų iš regiono, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 64/432/EEB ([9]) 2 straipsnyje, kuriuose pagal Sąjungos teisės aktus taikomi gyvūnų sveikatos apribojimai;

f) kai gyvūnams taikomos griežtesnės kontrolės priemonės, siekiant išvengti Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos išvardytų naujų arba specifinių ligų plitimo.

4 straipsnis

Kriterijai ir sąlygos, kurių laikomasi nustatant, kada priverstinai skerdžiant tikrinimai prieš skerdimą gali būti atliekami ne skerdykloje

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies a punkto, kai gyvūnai skerdžiami priverstinai, valstybinis veterinarijos gydytojas gali atlikti tik naminių kanopinių tikrinimus prieš skerdimą ne skerdykloje ir tik jei tenkinami Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo I skirsnio VI skyriaus 1, 2 ir 6 punktuose nustatyti priverstinio skerdimo reikalavimai.

Skersti tinkamiems gyvūnams išduodamas veterinarijos sertifikato pavyzdys, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/628 ([10]) V priede. Veterinarijos sertifikatas turi būti vežamas kartu su gyvūnais į skerdyklą arba siunčiamas iš anksto bet kokiu formatu. Visi pastebėjimai, susiję su paskesne mėsos patikra, įrašomi į veterinarijos sertifikatą.

5 straipsnis

Bendrieji kriterijai ir sąlygos, kurių laikomasi nustatant, kada tikrinimas prieš skerdimą gali būti atliekamas kilmės ūkyje

1. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies a ir b punkto, kompetentinga institucija gali leisti skerstinų gyvūnų tikrinimus prieš skerdimą atlikti kilmės ūkyje, laikantis 2 dalyje ir 6 straipsnyje nustatytų kriterijų ir sąlygų.

2. Visų rūšių gyvūnams taikomi šie kriterijai ir sąlygos:

a) kilmės ūkyje atliekami įrašų arba dokumentų patikrinimai, įskaitant maisto grandinės informacijos tikrinimą;

b) prireikus maisto tvarkymo subjektas padeda atlikti atskirą gyvūnų patikrinimą;

c) kilmės ūkyje atliekant tikrinimus prieš skerdimą gyvūnai fiziškai tikrinami, siekiant nustatyti, ar:

   i) jie serga liga ar turi sveikatos sutrikimų, kurie, tvarkant ar valgant jų mėsą, gali būti perduoti kitiems gyvūnams ar žmonėms, arba jų individualus ar bendras elgesys rodo, kad jie sirgo tokia liga;

   ii) jie turi bendrų elgesio sutrikimų, ligos požymių ar anomalijų, dėl kurių jų mėsa gali būti netinkama vartoti žmonėms;

([9]) 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL 121, 1964 7 29, p. 1977).

([10]) 2019 m. balandžio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/628 dėl oficialių tam tikrų gyvūnų ir prekių sertifikatų pavyzdžių, kuriuo dėl šių sertifikatų pavyzdžių iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2074/2005 ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/759 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 101).

iii) yra įrodymų ar priežasčių įtarti, kad gyvūnuose yra cheminių medžiagų liekanų, viršijančių Sąjungos teisės aktuose nustatytas normas, arba draudžiamų medžiagų;

iv) jie turi su gyvūnų gerove susijusias problemas rodančių požymių, įskaitant neįprastą nešvarą;

v) jie yra tinkami vežti;

d) a, b ir c punktuose nurodytus patikrinimus ir tikrinimus prieš skerdimą kilmės ūkyje atlieka valstybinis veterinarijos gydytojas;

e) tinkami skersti gyvūnai turi būti deramai identifikuoti ir atskirti nuo kitų gyvūnų ir siunčiami į skerdyklą tiesiai iš kilmės ūkio;

f) skersti tinkamiems gyvūnams išduodamas veterinarijos sertifikatas, kaip nustatyta Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/628 IV priedo I dalyje. Veterinarijos sertifikatas turi būti vežamas kartu su gyvūnais į skerdyklą arba siunčiamas iš anksto bet kokiu formatu. Visi pastebėjimai, susiję su paskesne mėsos patikra, įrašomi į veterinarijos sertifikatą.

3. Skerdykloje atliekami šie papildomi patikrinimai pagal Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies a ir b punktus ir šio reglamento 3 straipsnį:

a) reguliariai tikrinamas maisto tvarkymo subjektų įsipareigojimas užtikrinti, kad gyvūnai būtų deramai identifikuoti;

b) reguliariai tikrinama, ar vežant ir atvežus gyvūnus į skerdyklą laikomasi gyvūnų gerovės taisyklių ir ar yra sveikatos sutrikimų, galinčių kelti pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai, požymių.

4. Jei gyvūnai nepaskerdžiami per tris dienas arba, 6 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais, per 28 dienas nuo 2 dalies f punkte nurodyto veterinarijos sertifikato išdavimo datos:

a) jei gyvūnai neišsiųsti iš kilmės ūkio į skerdyklą, atliekamas papildomas tikrinimas prieš skerdimą ir išduodamas naujas veterinarijos sertifikatas;

b) jei gyvūnai jau vežami arba yra atvežti į skerdyklą, paskersti gali būti leista iš karto, kai tik bus įvertinta vėlavimo priežastis, tačiau gyvūnams turi būti atliekamas papildomas tikrinimas prieš skerdimą pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/627 ([11]) 11 straipsnį.

6 straipsnis

Kriterijai ir sąlygos, kurių laikomasi nustatant, kada tam tikrų rūšių gyvūnų tikrinimas prieš skerdimą gali būti atliekamas kilmės ūkyje

1. Tam tikrais atvejais, kai atliekami paukščių ir ūkiuose auginamų medžiojamųjų gyvūnų tikrinimai, kompetentingos institucijos taiko šiame straipsnyje nustatytus konkrečius kriterijus ir sąlygas.

2. Kai paukščiai, auginami kepenėlių (pranc. *foie gras*) gamybai, ir paukščiai, kurių išdarinėjimas buvo atidėtas, buvo paskersti kilmės ūkyje, su neišdarinėtomis skerdenomis į skerdyklą arba mėsos išpjaustymo įmonę siunčiamas sertifikatas, užpildytas pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/628 IV priedo II dalyje pateiktą veterinarijos sertifikato pavyzdį, arba jis siunčiamas iš anksto bet kokiu formatu vietoj 5 straipsnio 2 dalies f punkte nurodyto sertifikato.

3. Kai ūkiuose auginami medžiojamieji gyvūnai buvo paskersti kilmės ūkyje pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo III skirsnio 3 punktą, su gyvūnais į skerdyklą vežamas sertifikatas, užpildytas pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/628 IV priedo III dalyje pateiktą veterinarijos sertifikato pavyzdį, arba jis siunčiamas iš anksto bet kokiu formatu vietoj 5 straipsnio 2 dalies f punkte nurodyto sertifikato.

4. Kai ūkiuose auginami medžiojamieji gyvūnai skerdžiami kilmės ūkyje pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo III skirsnio 3 punkto a papunktį:

a) su gyvūnais į skerdyklą vežamas sertifikatas, užpildytas pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/628 IV priedo IV dalyje pateiktą veterinarijos sertifikato pavyzdį, arba jis siunčiamas iš anksto bet kokiu formatu vietoj 5 straipsnio 2 dalies f punkte nurodyto sertifikato;

b) valstybinis veterinarijos gydytojas reguliariai tikrina, ar skerdžiantys ir kraują nuleidžiantys asmenys tinkamai atlieka savo užduotis.

([11]) 2019 m. kovo 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/627, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/625 nustatoma vienoda žmonėms vartoti skirtų gyvūninių produktų oficialios kontrolės praktinė tvarka ir dėl oficialios kontrolės iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2074/2005 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 51).

5. Nukrypdamos nuo 5 straipsnio 4 dalies, valstybės narės gali leisti ūkiuose auginamus medžiojamuosius gyvūnus paskersti per 28 dienas nuo 5 straipsnio 2 dalies f punkte nurodyto veterinarijos sertifikato išdavimo datos, jeigu:

a) gamintojas tiesiogiai galutiniam vartotojui arba vietos mažmeninės prekybos įmonėms, tiesiogiai tiekiančioms produktus galutiniam vartotojui, tiekia tik nedidelius ūkiuose auginamų medžiojamų gyvūnų mėsos kiekius, ir

b) viename kilmės ūkyje per metus paskerdžiama ne daugiau kaip 50 gyvūnų.

7 straipsnis

Kriterijai ir sąlygos, taikomos atliekant tikrinimus po skerdimo valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies c punkte

1. Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytus tikrinimus po skerdimo valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe gali atlikti oficialiai paskirtas padėjėjas, jeigu laikomasi šio reglamento II priedo II skyriaus reikalavimų ir šių kriterijų bei sąlygų:

a) skerdimo arba medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo veikla vykdoma mažo pajėgumo skerdykloje arba medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėje, kurioje paskerdžiama arba tvarkoma:

   i) mažiau nei 1 000 gyvulių vienetų per metus arba

   ii) mažiau nei 150 000 paukščių, kiškiažvėrių ir smulkiųjų laukinių medžiojamųjų gyvūnų per metus;

b) kompetentinga institucija gali padidinti a punkte nustatytas ribas, užtikrindama, kad nukrypti leidžianti nuostata būtų taikoma mažiausiose skerdyklose ir medžiojamų gyvūnų mėsos tvarkymo įmonėse, atitinkančiose nedidelės skerdyklos arba medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonės apibrėžtį, jei šių įmonių bendra metinė gamyba neviršija 5 % bendro valstybėje narėje pagamintos šviežios mėsos kiekio:

   i) atitinkamos rūšies gyvūnų;

   ii) visų kanopinių;

   iii) visų paukščių; arba

   iv) visų paukščių ir kiškiažvėrių;

   tokiu atveju kompetentingos institucijos praneša apie šią leidžiančią nukrypti nuostatą ir pateikia ją pagrindžiančius įrodymus, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/1535 ([12]) nustatytos tvarkos;

c) įmonė turi pakankamai patalpų, kad galėtų mėsą su anomalijomis laikyti atskirai nuo kitos mėsos tol, kol valstybinis veterinarijos gydytojas pats galės patikrinti mėsą su anomalijomis;

d) valstybinis veterinarijos gydytojas įmonėje būna bent kartą per dieną, o skerdžiant – reguliariai;

e) kompetentinga institucija įdiegė tvarką oficialiai paskirtų padėjėjų veiklai šiose įmonėse reguliariai vertinti, įskaitant:

   i) atskirų asmenų veiklos stebėseną;

   ii) dokumentų, susijusių su tikrinimo išvadomis, patikrinimą ir jų palyginimą su atitinkamomis skerdenomis;

   iii) skerdenų tikrinimą laikymo patalpoje;

f) kompetentinga institucija atliko rizikos analizę, atsižvelgdama bent į šiuos dalykus:

   i) gyvūnų, kurie buvo paskersti arba kurių mėsa buvo sutvarkyta per valandą arba per dieną, skaičių;

   ii) gyvūnų, kurie buvo paskersti arba kurių mėsa buvo sutvarkyta, rūšį ir klasę;

   iii) įmonės našumą;

   iv) anksčiau atliktą skerdimo arba tvarkymo veiklą;

   v) visų papildomų maisto grandinės priemonių, kurių imamasi siekiant užtikrinti skerstinų gyvūnų maisto saugą, veiksmingumą;

([12]) 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

vi) rizikos veiksnių analizės ir svarbiųjų valdymo taškų (RVASVT) principais pagrįstų procedūrų veiksmingumą;

vii) audito įrašus;

viii) kompetentingos institucijos užregistruotus duomenis apie anksčiau atliktus tikrinimus prieš skerdimą ir po jo.

2. Taikant 1 dalies a punkto i papunktį, taikomi Reglamento (EB) Nr. 1099/2009 17 straipsnio 6 dalyje nustatyti perskaičiavimo santykio dydžiai. Tačiau kai tai avys, ožkos ir smulkieji (gyvasis svoris mažesnis nei 100 kg) *Cervidae*, taikomas 0,05 gyvulių vieneto perskaičiavimo santykis, o kai tai stambieji medžiojamieji gyvūnai – 0,2 gyvulių vieneto perskaičiavimo santykis.

8 straipsnis

Valstybinio veterinarijos gydytojo atliekami tikrinimai po skerdimo

Valstybinis veterinarijos gydytojas tikrinimą po skerdimo atlieka šiais atvejais:

a) kai gyvūnai buvo priverstinai paskersti, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo I skirsnio VI skyriuje;

b) kai įtariama, kad gyvūnai serga liga arba turi sveikatos sutrikimų, kurie gali kelti pavojų žmonių sveikatai;

c) kai galvijai kilę iš bandų, kurios nėra oficialiai pripažintos neužkrėstomis tuberkulioze;

d) kai galvijai, avys ir ožkos kilę iš bandų, kurios nėra oficialiai pripažintos neužkrėstomis brucelioze;

e) įvykus gyvūnų ligų, dėl kurių Sąjungos teisės aktuose nustatytos gyvūnų sveikatos taisyklės, protrūkiui. Tai taikoma gyvūnams, kurie yra imlūs konkrečiai ligai ir kurie yra kilę iš konkretaus regiono, kaip apibrėžta Direktyvos 64/432/EEB 2 straipsnio 2 dalies p punkte;

f) kai taikomos griežtesnės kontrolės priemonės, siekiant atsižvelgti į Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos išvardytas naujas arba specifines ligas.

g) kai taikoma nukrypti leidžianti nuostata dėl tikrinimo po skerdimo laiko pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/627 13 straipsnį.

9 straipsnis

Kriterijai ir sąlygos, taikomos vykdant audito veiklą skerdyklose ir medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėse

Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies d punkto iii papunktyje nurodytą audito veiklą skerdyklose ir medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėse oficialiai paskirti padėjėjai valstybinio veterinarijos gydytojo atsakomybe gali vykdyti tik siekdami surinkti informaciją apie gerąją higienos praktiką ir RVASVT principais pagrįstas procedūras ir laikydamiesi šio reglamento II priedo II skyriaus nuostatų.

10 straipsnis

Kriterijai ir sąlygos, taikomos vykdant oficialią kontrolę, įskaitant audito veiklą, mėsos išpjaustymo įmonėse

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies d punkto reikalavimų, tame punkte nurodytą oficialią kontrolę, įskaitant audito veiklą, mėsos išpjaustymo įmonėse gali vykdyti ir kiti kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai, jei kompetentingos institucijos reguliariai tikrina tokių darbuotojų darbą. Vykdant šią veiklą turi būti laikomasi šio reglamento II priedo III skyriaus nuostatų.

11 straipsnis

Šukuočių (*Pectinidae*) ir maitinamosios terpės nefiltruojančių jūrų pilvakojų bei holoturijų (*Holothuroidea*), surinktų pagal Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 6 dalį klasifikuojamose auginimo teritorijose, oficiali kontrolė

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 6 dalies, šukuočių (*Pectinidae*) ir maitinamosios terpės nefiltruojančių jūrų pilvakojų bei holoturijų (*Holothuroidea*) auginimo ir natūralaus valymosi teritorijų klasifikuoti nereikia, kai šių gyvūnų oficialią kontrolę vykdo kompetentingos institucijos žuvų aukcionuose, išsiuntimo centruose ir perdirbimo įmonėse.

Vykdant tokią oficialią kontrolę tikrinama, ar laikomasi:

a) Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo VII skirsnio V skyriuje nustatytų gyvų dvigeldžių moliuskų sveikatos standartų;

b) to skirsnio IX skyriuje nustatytų konkrečių šukuočių (*Pectinidae*) ir maitinamosios terpės nefiltruojančių jūrų pilvakojų bei holoturijų (*Holothuroidea*), surinktų ne iš tam tikrai kategorijai priskirtų auginimo teritorijų, reikalavimų.

12 straipsnis

Konkrečios nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su šiauriniais elniais (*Rangifer tarandus tarandus, Lagopus lagopus* ir *Lagopus mutus*), nurodytos Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 7 dalies h punkte

1. Pagal Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 7 dalies h punktą Švedija ir Suomija gali šio reglamento I priede išvardytose savo teritorijose leisti taikyti konkrečias nukrypti leidžiančias nuostatas, susijusias su šiaurinių elnių (*Rangifer tarandus tarandus*) oficialios kontrolės reikalavimais, nurodytais minėto reglamento 18 straipsnyje, netrukdant siekti to reglamento tikslų:

a) nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 1 dalies, šiaurinių elnių (*Rangifer tarandus tarandus*) mėsos oficialios kontrolės atlikti nereikalaujama, kai gamintojas nedidelius jos kiekius tiekia tiesiogiai galutiniam vartotojui arba vietos mažmeninės prekybos įmonėms, tiesiogiai tiekiančioms produktus galutiniam vartotojui;

b) nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies, paskerstų pavienių benamių šiaurinių elnių tikrinimo prieš skerdimą atlikti nebūtina, jei jie paskerdžiami nuo gegužės 1 d. iki rugsėjo 30 d.;

c) nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 2 dalies c punkto ir 3 dalies, skerdyklos darbuotojai, kurie yra baigę mokymus pagal 14 straipsnį, gali tikrinti:

   i) pilvo vidaus organus, išskyrus kepenis ir inkstus;

   ii) lytinius organus;

   iii) tešmenį.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 1 dalies, jerubių (*Lagopus lagopus* ir *Lagopus mutus*) mėsos oficialios kontrolės atlikti nereikalaujama, jeigu jos žudomos žabangomis Švedijos Norboteno, Vesterboteno ir Jemtlando apygardose ir Švedijos Dalarnos apygardos Elvdaleno savivaldybėje žiemos medžioklės sezono metu.

13 straipsnis

Konkretūs būtiniausi reikalavimai valstybiniams veterinarijos gydytojams, oficialiai paskirtiems padėjėjams ir kitiems kompetentingų institucijų paskirtiems darbuotojams

1. Valstybiniai veterinarijos gydytojai, atliekantys Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnyje nustatytas užduotis, turi atitikti šio reglamento II priedo I skyriuje nustatytus konkrečius būtiniausius reikalavimus.

Nukrypdamos nuo II priedo I skyriaus 1–6 punktuose nustatytų taisyklių, valstybės narės gali nustatyti konkrečias taisykles dėl:

a) valstybinių veterinarijos gydytojų, dirbančių ne visą darbo laiką, kurie yra atsakingi už mažųjų įmonių tikrinimą arba atlieka tik pirminės gamybos oficialią kontrolę, visų pirma kontrolę pieno gamybos ūkiuose ir tikrinimus po skerdimo ne skerdykloje, ir

b) veterinarijos studentų, sėkmingai išlaikiusių II priedo I skyriaus 3 punkte nurodytų dalykų egzaminą ir laikinai dirbančių skerdykloje, kai joje yra valstybinis veterinarijos gydytojas.

2. Veterinarijos gydytojai, kurie buvo paskirti valstybiniais veterinarijos gydytojais iki šio reglamento taikymo pradžios, turi pakankamai gerai išmanyti šio reglamento II priedo I skyriaus 3 punkte nurodytus dalykus. Jei būtina, kompetentinga institucija užtikrina, kad tokios žinios būtų įgyjamos dalyvaujant tęstiniuose mokymuose.

3. Oficialiai paskirti padėjėjai, atliekantys Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnyje nustatytas užduotis, turi atitikti šio reglamento II priedo II skyriuje nustatytus konkrečius būtiniausius reikalavimus.

4. Kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai, atliekantys Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnyje nustatytas užduotis, turi atitikti šio reglamento II priedo III skyriuje nustatytus konkrečius būtiniausius reikalavimus.

14 straipsnis

Būtiniausi mokymo reikalavimai skerdyklų darbuotojams

Skerdyklų darbuotojai, kurie pagal Reglamento (ES) 2017/625 18 straipsnio 3 dalį padeda atlikti su oficialia kontrole ir kita kontrolės veikla susijusias užduotis, turi būti parengti taip, kad tenkintų kompetentingų institucijų reikalavimus. Jie taip pat turi atitikti šio reglamento II priedo II skyriuje išdėstytus būtiniausius mokymo reikalavimus tiek, kiek jie yra susiję su jų pagalbos užduotimis.

15 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2019 m. gruodžio 14 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. vasario 8 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

I PRIEDAS

KONKREČIOS NUOSTATOS, LEIDŽIANČIOS NUKRYPTI NUO ŠIAURĖS ELNIŲ (*RANGIFER TARANDUS TARANDUS*) MĖSOS PATIKROS REIKALAVIMŲ

12 straipsnio 1 dalyje nurodytos konkrečios leidžiančios nukrypti nuostatos taikomos tik šiose teritorijose:

a) Švedijoje:

i) Norboteno (Norrbotten) apygardoje;

ii) Vesterboteno (Västerbotten) apygardoje;

iii) Jemtlando (Jämtland) apygardoje;

iv) Vesternorlando (Västernorrland) apygardoje;

v) Dalarnos (Dalarna) apygardos Elvdaleno (Älvdalen) savivaldybėje;

vi) Jevleborgo (Gävleborg) apygardos Nordanstigo (Nordanstig), Hiudiksvalio (Hudiksvall) ir Sioderhamno (Söderhamn) savivaldybėse.

b) Suomijoje, kaip buvo leista 2014 m. gruodžio 31 d.:

i) Laplandijos apygardoje, išskyrus Kemio (Kemi), Keminmos (Keminmaa) ir Tornijo (Tornio) savivaldybes;

ii) II) Šiaurės Pohjanmos ir Kainu apygardose:

— Kusamo (Kuusamo), Taivalkoskio (Taivalkoski), Pudasjervio (Pudasjärvi), Suomusalmio (Suomussalmi) ir Hiuriunsalmio (Hyrynsalmi) savivaldybėse,

— Oulu savivaldybėje: buvusios Ililio (Yli-Ii) savivaldybės teritorijoje ir teritorijoje, esančioje į šiaurę nuo Kyminkijokio (Kiiminkijoki) upės buvusioje Ilikyminkio savivaldybėje,

— Y (Ii) savivaldybėje: buvusios Kuivaniemio (Kuivaniemi) savivaldybės teritorijoje,

— Puolankos (Puolanka) ir Utajervio (Utajärvi) savivaldybėse: teritorijose į šiaurę nuo Kyminkijokio upės ir regioninio kelio Nr. 891 (Hiuriunsalmis – Puolanka).

II PRIEDAS

KONKRETŪS BŪTINIAUSI REIKALAVIMAI VALSTYBINIAMS VETERINARIJOS GYDYTOJAMS, OFICIALIAI PASKIRTIEMS PADĖJĖJAMS IR KITIEMS KOMPETENTINGŲ INSTITUCIJŲ PASKIRTIEMS DARBUOTOJAMS

I SKYRIUS

VALSTYBINIAI VETERINARIJOS GYDYTOJAI

1. Kompetentingos institucijos valstybiniu veterinarijos gydytoju gali paskirti tik tą veterinarijos gydytoją, kuris išlaikė 3 punkte nustatytus reikalavimus atitinkantį testą.

2. Kompetentingos institucijos turi parengti priemones, kurių reikia kandidatų, pretenduojančių būti paskirtais valstybiniu veterinarijos gydytoju, testams atlikti.

3. Testas turi leisti nustatyti veterinarijos gydytojo žinias apie toliau nurodytus dalykus, specialiai skirtus valstybinio veterinarijos gydytojo užduotims, atsižvelgiant į jo (jos) išsilavinimą ir kvalifikaciją ir siekiant išvengti testų dėl veterinarijos gydytojo žinių ir gebėjimų, kurių reikia pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB ([1]) 38 straipsnio 3 dalį, dubliavimosi:

   a) nacionalinius ir Sąjungos teisės aktus, reglamentuojančius žmonių sveikatos, maisto saugos, gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir farmacinių medžiagų klausimus;

   b) bendrosios žemės ūkio politikos principus, rinkos priemones, eksporto kompensacijas ir sukčiavimo nustatymą, taip pat pasauliniu mastu (Pasaulio prekybos organizacijos sanitarijos ir fitosanitarijos susitarimas, Maisto kodeksas (*Codex Alimentarius*), Pasaulinė gyvūnų sveikatos organizacija);

   c) maisto apdorojimo ir maisto technologijos principus;

   d) gerosios gamybos praktikos ir kokybės valdymo principus, koncepcijas ir metodus;

   e) kokybės valdymą iki derliaus nuėmimo (gerąją ūkininkavimo praktiką);

   f) maisto produktų higienos skatinimą ir taikymą, maisto produktų saugą (gerąją higienos praktiką);

   g) rizikos analizės principus, koncepcijas ir metodus;

   h) RVASVT sistemos principus, koncepcijas ir metodus, RVASVT sistemos naudojimą visoje maisto grandinėje;

   i) auditą ir patikrinimus, kaip laikomasi a–h punktuose nurodytų reikalavimų;

   j) žmonių sveikatai dėl maisto kylančio pavojaus prevenciją ir kontrolę;

   k) infekcijų ir apsinuodijimų dinamiką tarp gyventojų;

   l) diagnostinę epidemiologiją;

   m) stebėsenos ir priežiūros sistemas;

   n) modernių tyrimo metodų principus ir diagnostinį pritaikymą;

   o) informacinių ir ryšių technologijų priemones, jeigu jų reikia darbui;

   p) duomenų tvarkymą ir biostatistikos taikomąsias programas;

   q) maisto sukeltų žmonių ligų protrūkių tyrimą;

   r) svarbius užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) aspektus;

   s) gyvūnų gerovę auginimo, vežimo ir skerdimo etapais;

   t) su maisto gamyba susijusius aplinkos klausimus, įskaitant atliekų tvarkymą;

   u) atsargumo principą ir vartotojų skundus;

   v) darbuotojų, dirbančių gamybos grandinėje, mokymus;

([1]) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

w) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisykles;

x) su sukčiavimu susijusius aspektus.

Reikalingas žinias kandidatai gali įgyti per pagrindines veterinarijos studijas, mokymus arba įgydami atitinkamos patirties jau tapę kvalifikuotais veterinarais.

Tačiau jeigu kompetentingos institucijos įsitikina, kad kandidatas įgijo visas reikalingas žinias studijuodamas universitete arba per tęstines studijas, po kurių jis įgijo pouniversitetinę kvalifikaciją, profesinę patirtį ar kitą kvalifikaciją, jos gali netaikyti reikalavimo išlaikyti testą. Jei kandidatas turi dalį reikalingų žinių, kompetentingos institucijos imasi priemonių, kurių reikia kitokiems testams nei nurodytieji 2 punkte, atlikti, kad būtų atsižvelgta į kandidatų kvalifikaciją.

4. Valstybinis veterinarijos gydytojas turi būti pasirengęs tarpdisciplininiam bendradarbiavimui.

5. Prieš pradėdamas dirbti savarankiškai, kiekvienas valstybinis veterinarijos gydytojas turi baigti mažiausiai 200 valandų trukmės bandomojo laikotarpio praktinius mokymus. Į bandomąjį laikotarpį gali būti įtraukti atitinkami mokymai veterinarijos studijų metu. Per šį bandomąjį laikotarpį veterinarijos gydytojas skerdyklose, mėsos išpjaustymo įmonėse ir ūkiuose turi dirbti prižiūrimas valstybinių veterinarijos gydytojų. Mokymai visų pirma turi būti susiję su gerosios higienos praktikos ir RVASVT principais pagrįstų procedūrų auditu.

6. Valstybinis veterinarijos gydytojas turi nuolat atnaujinti savo žinias ir neatsilikti nuo pažangos, reguliariai dalyvaudamas tęstiniuose mokymuose ir susipažindamas su profesine literatūra 3 punkte nurodytose srityse. Jeigu įmanoma, valstybinis veterinarijos gydytojas turi dalyvauti kasmetiniuose tęstiniuose mokymuose.

7. Kai specialistai persikelia į kitą valstybę narę arba nori įsikurti kitoje valstybėje narėje, turi būti taikomas valstybių narių valstybinių veterinarijos gydytojų testų tarpusavio pripažinimas. Tokiu atveju rengiami testai, susiję tik su tokiais dalykais, kurie yra būtini žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugai valstybėse narėse, kuriose jie ketina dirbti, bet nėra įtraukti į testus kilmės valstybėje narėje.

II SKYRIUS

OFICIALIAI PASKIRTI PADĖJĖJAI

1. Oficialiai paskirtų padėjėjų užduotis leidžiama atlikti tik tiems asmenims, kurie dalyvavo mokymuose ir išlaikė testą pagal 5 punkto reikalavimus.

2. Kompetentingos institucijos parengia priemones, reikalingas 1 punkte nurodytiems testams atlikti. Norėdami gauti teisę laikyti šiuos testus, kandidatai turi įrodyti, kad jie baigė tokius mokymus:

a) ne mažiau kaip 500 valandų trukmės mokymus, įskaitant ne mažiau kaip 400 valandų trukmės praktinius mokymus, apimančius 5 punkte nurodytas sritis, ir

b) bet kokius papildomus mokymus, leidžiančius oficialiai paskirtiems padėjėjams kompetentingai atlikti savo pareigas.

3. Praktiniai mokymai, nurodyti 2 punkto a papunktyje, turi vykti skerdyklose, medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėse ir (arba) mėsos išpjaustymo įmonėse prižiūrint valstybiniam veterinarijos gydytojui.

4. Mokymai ir testai turi būti iš esmės susiję su raudona mėsa arba paukštiena. Tačiau asmenys, baigę vienos iš dviejų pirmiau nurodytų kategorijų mokymus ir išlaikę atitinkamą testą, turi turėti teisę į sutrumpintus mokymus, po kurių jie gali laikyti kitos kategorijos testą. Mokymai ir testai turi būti susiję su laukiniais medžiojamaisiais gyvūnais, ūkiuose auginamais medžiojamaisiais gyvūnais ir prireikus kiškiažvėriais.

5. Oficialiai paskirti padėjėjai turi būti baigę toliau nurodytų dalykų mokymus, o tų dalykų žinojimas turi būti patvirtintas atitinkamais testais:

a) susijusius su ūkiais:

i) teorinė dalis:

— žinios apie veiklos ūkyje organizavimą, gamybos metodus, tarptautinius prekybos gyvūnais standartus,

— gera gyvulininkystės praktika,

— pagrindinės žinios apie ligas, ypač zoonozes (sukeltas virusų, bakterijų ir parazitų),

— ligų stebėsena, vaistų ir vakcinų naudojimas, liekanų tyrimai,

— higiena ir sveikatos patikrinimas,

— gyvūnų gerovė ūkiuose ir juos vežant,

— aplinkos reikalavimai pastatuose ir ūkiuose, taip pat bendrieji aplinkos reikalavimai,

— atitinkami įstatymai ir kiti teisės aktai,

— vartotojų skundai ir kokybės kontrolė;

ii) praktinė dalis:

— vizitai į skirtingo pobūdžio ir skirtingas auginimo metodikas taikančius ūkius,

— vizitai į gamybos įmones,

— gyvūnų pakrovimo ir iškrovimo stebėjimas,

— laboratoriniai tyrimai,

— veterinariniai patikrinimai,

— dokumentacija;

b) susijusius su skerdyklomis, medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėmis ir mėsos išpjaustymo įmonėmis:

i) teorinė dalis:

— žinios apie mėsos pramonės organizavimą, gamybos metodus, tarptautinius prekybos maistu standartus, skerdimo ir išpjaustymo technologijas,

— pagrindinės žinios apie higieną ir gerąją higienos praktiką, ypač pramoninę higieną, skerdimo, mėsos išpjaustymo ir laikymo higieną, darbuotojų higieną,

— pagrindinės žinios apie RVASVT ir RVASVT principais pagrįstų procedūrų auditą,

— gyvūnų gerovė juos iškraunant po vežimo ir skerdykloje,

— pagrindinės žinios apie paskerstų gyvūnų anatomiją ir fiziologiją,

— pagrindinės žinios apie paskerstų gyvūnų patologiją,

— pagrindinės žinios apie paskerstų gyvūnų patologinę anatomiją,

— atitinkamos žinios apie USE ir kitas svarbias zoonozes ir zoonozių sukėlėjus, taip pat apie svarbias gyvūnų ligas,

— žinios apie skerdimo, šviežios mėsos patikros, ruošimo, vyniojimo, pakavimo ir vežimo metodus bei procedūras,

— pagrindinės žinios apie mikrobiologiją,

— tikrinimas prieš skerdimą,

— mėginių ėmimas ir tyrimas dėl *Trichinella*,

— tikrinimas po skerdimo,

— administracinės užduotys,

— žinios apie atitinkamus įstatymus ir kitus teisės aktus,

— mėginių ėmimo procedūra,

— su sukčiavimu susiję aspektai;

ii) praktinė dalis:

— gyvūnų identifikavimas,

— amžiaus patikrinimas,

— paskerstų gyvūnų patikrinimas ir įvertinimas,

— tikrinimas prieš skerdimą skerdykloje,

— tikrinimas po skerdimo skerdykloje arba medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonėje,

— mėginių ėmimas ir tyrimas dėl *Trichinella*,

— gyvūnų rūšių identifikavimas tiriant rūšiai būdingas gyvūno dalis,

— paskerstų gyvūnų pakitusių dalių identifikavimas ir komentavimas,

— higienos kontrolė, įskaitant gerosios higienos praktikos ir RVASVT principais pagrįstų procedūrų auditą;

— tikrinimo prieš skerdimą rezultatų fiksavimas;

— mėginių ėmimas;

— mėsos atsekamumas;

— dokumentacija, kaip antai maisto grandinės informacijos vertinimas ir susipažinimą su įrašais.

6. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti sumažinti šias mokymų ir testų dalis:

a) teorinę dalį, jeigu oficialiai paskirtas padėjėjas įrodo, kad turi pakankamai gerą išsilavinimą konkrečiose šio skyriaus 5 punkto a papunkčio i įtraukoje arba b papunkčio i įtraukoje nurodytose srityse;

b) praktinę dalį, jeigu oficialiai paskirtas padėjėjas įrodo, kad turi pakankamai darbo konkrečiose šio skyriaus 5 punkto a papunkčio ii įtraukoje arba b papunkčio ii įtraukoje nurodytose srityse patirties.

7. Oficialiai paskirtas padėjėjas turi būti pasirengęs tarpdisciplininiam bendradarbiavimui.

8. Oficialiai paskirtas padėjėjas turi nuolat atnaujinti savo žinias ir neatsilikti nuo pažangos, reguliariai dalyvaudamas tęstiniuose mokymuose ir susipažindamas su profesine literatūra. Jeigu įmanoma, oficialiai paskirtas padėjėjas turi dalyvauti kasmetiniuose tęstiniuose mokymuose.

9. Jeigu oficialiai paskirti padėjėjai atlieka tik mėginių ėmimą, susijusią su *Trichinella* tyrimais ir mikrobiologiniais kriterijais, kompetentingos institucijos turi užtikrinti tik tai, kad jie baigtų tinkamus mokymus šioms užduotims atlikti.

10. Kai specialistai persikelia į kitą valstybę narę arba nori įsikurti kitoje valstybėje narėje, turi būti taikomas valstybių narių oficialiai paskirtų padėjėjų testų tarpusavio pripažinimas. Tokiu atveju rengiami testai, susiję tik su tokiais dalykais, kurie yra būtini žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugai valstybėse narėse, kuriose jie ketina dirbti, bet nėra įtraukti į testus kilmės valstybėje narėje.

III SKYRIUS

KOMPETENTINGŲ INSTITUCIJŲ PASKIRTI DARBUOTOJAI

1. Kompetentingos institucijos gali paskirti tik tuos darbuotojus, kurie dalyvavo mokymuose ir išlaikė testą pagal šio skyriaus 5 punkto reikalavimus.

2. Kompetentingos institucijos turi parengti priemones, reikalingas 1 punkte nurodytam testui atlikti. Norėdami gauti teisę laikyti šį testą, kandidatai turi įrodyti, kad jie baigė tokius mokymus:

a) ne mažiau kaip 500 valandų trukmės mokymus, įskaitant ne mažiau kaip 400 valandų trukmės praktinius mokymus, apimančius 5 punkte nurodytas sritis, ir

b) bet kokius papildomus mokymus, leidžiančius kompetentingų institucijų paskirtiems darbuotojams kompetentingai atlikti savo pareigas.

3. Praktiniai mokymai, nurodyti 2 punkto a papunktyje, turi vykti mėsos išpjaustymo įmonėse prižiūrint valstybiniam veterinarijos gydytojui.

4. Mokymai ir testai turi būti iš esmės susiję su raudona mėsa arba paukštiena. Tačiau asmenys, baigę vienos iš dviejų pirmiau nurodytų kategorijų mokymus ir išlaikę atitinkamą testą, turi turėti teisę į sutrumpintus mokymus, po kurių jie gali laikyti kitos kategorijos testą. Mokymai ir testai turi būti susiję su laukiniais medžiojamaisiais gyvūnais, ūkiuose auginamais medžiojamaisiais gyvūnais ir prireikus kiškiažvėriais.

5. Kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai turi būti mokomi šių dalykų, susijusių su mėsos išpjaustymo įmonėmis, o jų žinios turi būti patvirtintos atitinkamais testais:

   i) teorinė dalis:

      — žinios apie mėsos pramonės organizavimą, gamybos metodus, tarptautinius prekybos maistu standartus ir išpjaustymo technologijas,

      — labai geros žinios apie higieną ir gerąją higienos praktiką, ypač pramoninę higieną, mėsos išpjaustymo ir laikymo higieną, darbuotojų higieną,

      — labai geros žinios apie RVASVT ir RVASVT principais pagrįstų procedūrų auditą,

      — atitinkamos žinios apie USE ir kitas svarbias zoonozes ir zoonozių sukėlėjus,

      — žinios apie šviežios mėsos ruošimo, vyniojimo, pakavimo ir vežimo metodus bei procedūras,

      — pagrindinės žinios apie mikrobiologiją,

      — administracinės užduotys,

      — žinios apie atitinkamus įstatymus ir kitus teisės aktus,

      — mėginių ėmimo procedūra,

      — su sukčiavimu susiję aspektai;

   ii) praktinė dalis:

      — paskerstų gyvūnų patikrinimas ir įvertinimas,

      — higienos kontrolė, įskaitant gerosios higienos praktikos ir RVASVT principais pagrįstų procedūrų auditą,

      — mėginių ėmimas,

      — mėsos atsekamumas,

      — dokumentacija.

6. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti sumažinti šias mokymų ir testų dalis:

   a) teorinę dalį, jeigu kompetentingų institucijų paskirtas darbuotojas įrodo, kad turi pakankamai gerą išsilavinimą konkrečiose šio skyriaus 5 punkto i papunktyje nurodytose srityse;

   b) praktinę dalį, jeigu kompetentingų institucijų paskirtas darbuotojas įrodo, kad turi pakankamai darbo konkrečiose šio skyriaus 5 punkto ii papunktyje nurodytose srityse patirties;

7. Kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai turi būti pasirengęs tarpdisciplininiam bendradarbiavimui.

8. Kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai turi nuolat atnaujinti savo žinias ir neatsilikti nuo pažangos, reguliariai dalyvaudami tęstiniuose mokymuose ir susipažindami su profesine literatūra. Jeigu įmanoma, kompetentingų institucijų paskirti darbuotojai turi dalyvauti kasmetiniuose tęstiniuose mokymuose.

9. Kai specialistai persikelia į kitą valstybę narę arba nori įsikurti kitoje valstybėje narėje, turi būti taikomas valstybių narių kitų kompetentingų institucijų paskirtų darbuotojų testų tarpusavio pripažinimas. Tokiu atveju rengiami testai, susiję tik su tokiais dalykais, kurie yra būtini žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugai valstybėse narėse, kuriose jie ketina dirbti, bet nėra įtraukti į testus kilmės valstybėje narėje.